

Nas Pedras do Lar

PEPE VAAMONDE
GRUPO

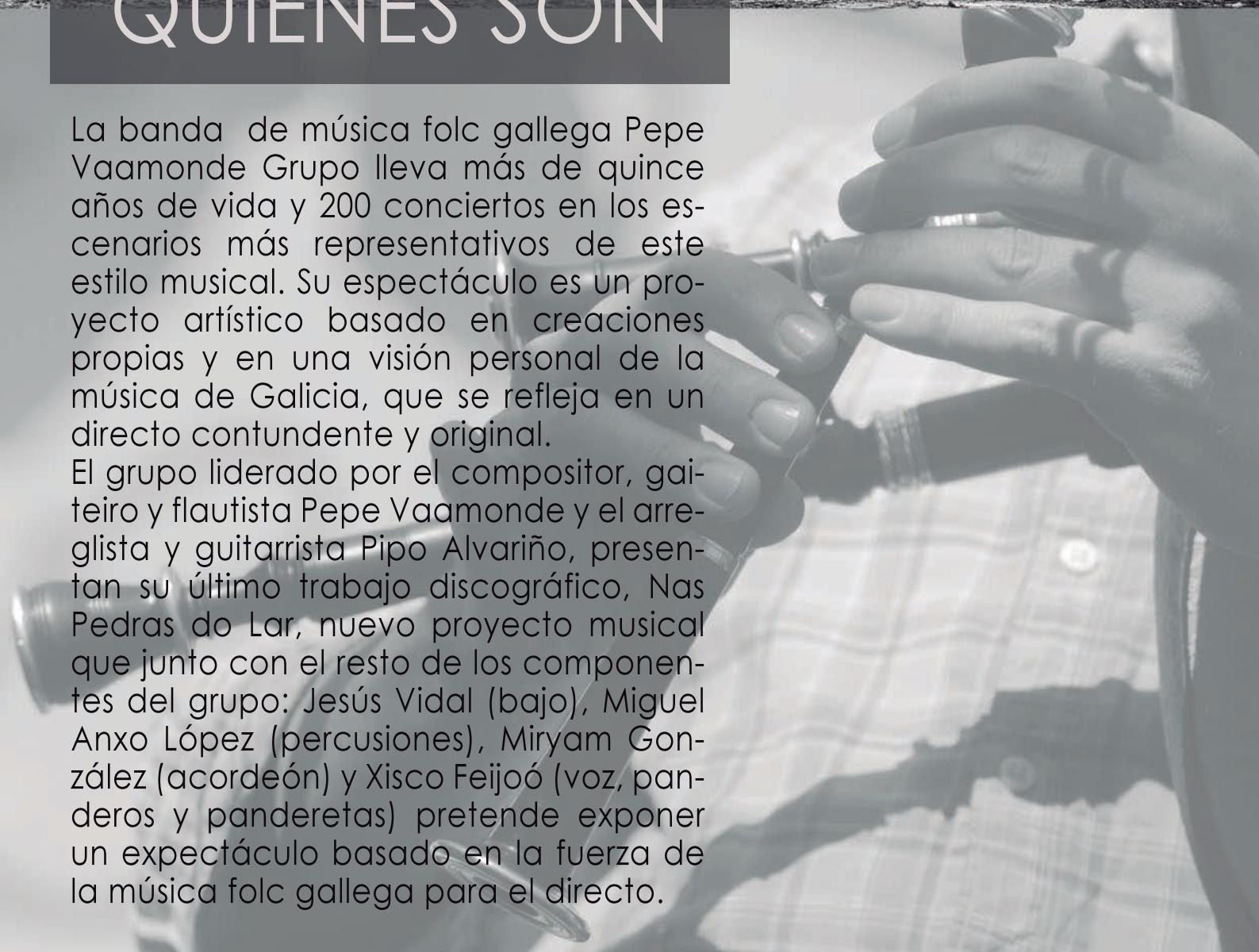

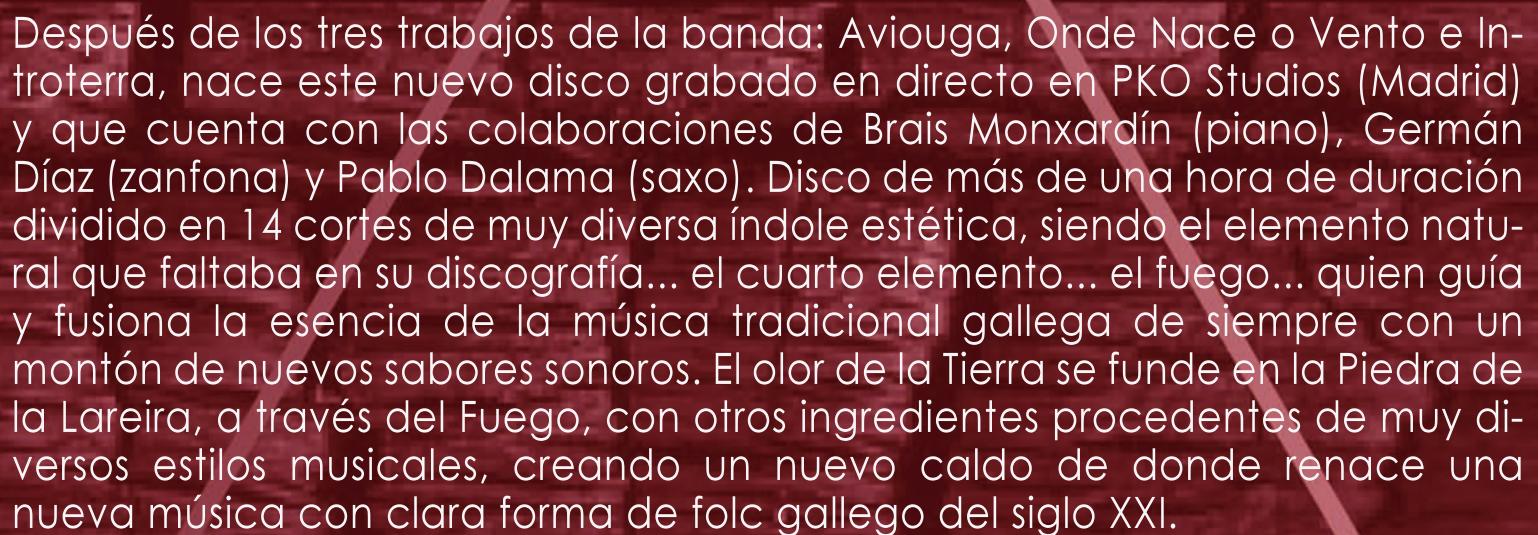
QUIÉNES SON

La banda de música folk gallega Pepe Vaamonde Grupo lleva más de quince años de vida y 200 conciertos en los escenarios más representativos de este estilo musical. Su espectáculo es un proyecto artístico basado en creaciones propias y en una visión personal de la música de Galicia, que se refleja en un directo contundente y original.

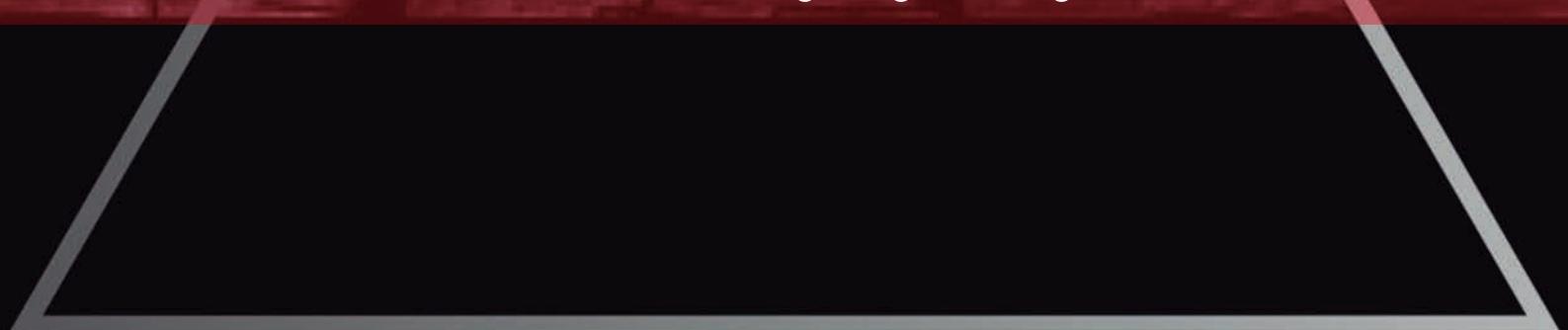
El grupo liderado por el compositor, gaitero y flautista Pepe Vaamonde y el arreglista y guitarrista Pipo Alvariño, presentan su último trabajo discográfico, *Nas Pedras do Lar*, nuevo proyecto musical que junto con el resto de los componentes del grupo: Jesús Vidal (bajo), Miguel Anxo López (percusiones), Miryam González (acordeón) y Xisco Feijoo (voz, panderos y panderetas) pretende exponer un espectáculo basado en la fuerza de la música folk gallega para el directo.

PEPE VAAMONDE GRUPO

Después de los tres trabajos de la banda: Aviouga, Onde Nace o Vento e Introterra, nace este nuevo disco grabado en directo en PKO Studios (Madrid) y que cuenta con las colaboraciones de Brais Monxardín (piano), Germán Díaz (zanfona) y Pablo Dalama (saxo). Disco de más de una hora de duración dividido en 14 cortes de muy diversa índole estética, siendo el elemento natural que faltaba en su discografía... el cuarto elemento... el fuego... quien guía y fusiona la esencia de la música tradicional gallega de siempre con un montón de nuevos sabores sonoros. El olor de la Tierra se funde en la Piedra de la Lareira, a través del Fuego, con otros ingredientes procedentes de muy diversos estilos musicales, creando un nuevo caldo de donde renace una nueva música con clara forma de folk gallego del siglo XXI.

Nas Pedras do Lar

Presentación *Nas Pedras do Lar*

La presentación de su último disco el 22 de julio de 2015 en la Praza da Quintana de Santiago de Compostela fue un rotundo éxito con gran afluencia de público, lo cual se vio reflejado en el impacto mediático posterior.

JUAN LUIS RUA

JUAN LUIS RUA

JUAN LUIS RUA

JUAN LUIS RUA

JUAN LUIS RUA

JUAN LUIS RUA

VIVO

Esta banda se caracteriza, sobre todo, por su potente puesta en escena y espectáculo en directo.

Muchos de los asistentes a sus conciertos han definido el show como una experiencia maravillosa y con mucha energía.

Su puesta en escena es natural, cercana al público y con un sonido de gran calidad.

JUAN LUIS RUA

JUAN LUIS RUA

CONCIERTOS MÁS RELEVANTES

NAS PEDRAS DO LAR

Fiesta San Froilán. Lugo 8/10/2016
XVI Festival Xironsa. Cambados 27/8/2016
XIV Noite Folk. Negreira 20/8/2016
17º Festival de Sendím. Sendín (Portugal) 5/8/2016
II Festifolk Costa da Morte. Carballo 9/7/2016
IX Festival Celta Internacional Reino de León. León 3/10/2015
Lúas de Outono. VII Homenaxe a Manuel María. A Coruña 16/9/2015
Festival Folk "La Voz de Galicia". Santiago de Compostela 22/7/2015

ONDE NACE O VENTO

Noite da Lúa Meiga. Redondela 27/8/08
Festival Folk da Coruña. A Coruña 5/8/2008
Festival Intercéltico de Lorient. Lorient 7/8/2007 - 16/8/2007
Carballeira de Zas. Zas 4/8/2007
Festival de Ortigueira. Ortigueira 5/7/2007 - 8/7/2007
Festival Intercéltico de Porto. Oporto. 27/04/2007 - 28/04/2007
Folkest International Folk Festival. Spillimbergo 2/6/2006 - 17/6/2006
Sala El Sol. Madrid 5/4/2006

INTROTERRA

Festival de Ortigueira. Ortigueira 17/7/2014
Día de Galicia en Euskadi. Santurtzi 6/7/2013
Foliada de Melide. Melide 28/4/2012
VIII Noite Folk. Negreira 21/8/2010
Festival de Pardiñas. Guitiriz 1/8/2009
Fiestas del Apostol. Santiago de Compostela 25/7/2009
Intercéltico de Aviés. Avilés 24/7/2009

AVIOUGA

Festival Folk do Sar. Santiago de Compostela 17/9/2005
Festival Celta. León 26/6/2005
Festival Tierradura Folk. Secadura 26/3/2005
Fiestas San Froilán. Lugo 8/10/2004
Festival Celtirock. Montealegre 13/8/2004
Trobada de Buners. Ordino 7/8/2004
Festival Intercéltico de Lorient. Lorient 6/8/2004

MEDIOS DE COMUNICACIÓN

Nas pedras do Lar – Pepe Vaamonde Grupo

Nas pedras do Lar es el cuarto y hasta la fecha último lanzamiento discográfico de la formación liderada por el gaitero, flautista y compositor [Pepe Vaamonde](#). Se trata de un trabajo que aborda la revisión de la música tradicional gallega con una clara intención de desarrollo creativo y con una solvencia técnica y una madurez interpretativa incuestionables.

Partiendo de un repertorio integrado fundamentalmente por composiciones propias que se podrían etiquetar como folk-fusión, en las que se evidencia en mayor medida las ambiciones musicales de la formación, completan el álbum tres temas cantados de origen tradicional que aportan un contrapunto de inmediatez y espíritu popular y festivo.

Pese a ser un trabajo de estudio de impecable producción, “Nas pedras do Lar” transmite una sensación de frescura y naturalidad propias casi del directo. Esta es además una cualidad valoramos especialmente, ya que cuesta encontrar músicos que estén dispuestos a sacrificar cierto grado de perfección a cambio de un plus de naturalidad y sinceridad interpretativa.

Evidentemente no se les puede atribuir el mérito de haber creado un sonido nuevo y singular, porque su apuesta gira en torno a una fórmula ampliamente conocida, la de fusionar la música gallega tradicional con otros aires más actuales y eclécticos. Pero sí se les debe reconocer el mérito de hacer francamente bien lo que hacen, sin renunciar a un aporte personal que se pone de manifiesto tanto en las composiciones propias (que constituyen la mayor parte del disco) como en ciertos recursos interpretativos de la gaita por parte del propio Vaamonde.

Pero la consistencia de esta propuesta no reside exclusivamente en el buen hacer y en el criterio musical de su líder. El grupo está compuesto por intérpretes muy solventes que aseguran un sonido convincente, sin fisuras. Tanto las cuerdas, a cargo de Pipo Alvariño y Jesús Vidal, como el acordeón de Myriam González y las percusiones de Miguel Anxo López contribuyen a empastar un sonido verdaderamente logrado. Tampoco faltan las colaboraciones interesantes, como las de Javier Feijoó (voces) o la del talentosísimo Germán Díaz en la zanfona.

[PEPE VAAMONDE GRUPO] FOLK

«Facemos música de raíz aínda que rozando outras fronteiras»

A FORMACIÓN LIDERADA POR PEPE VAAMONDE PECHARÁ, DEFENDENDO O SEU CUARTO TRABALLO E COA MADUREZ QUE LLE DAN TRES LUSTROS SOBRE OS ESCENARIOS, A SEGUNDA EDICIÓN DO FESTIFOLK COSTA DA MORTE

CARBALLO • Festfolk • 9 de julio • A partir das 20 horas

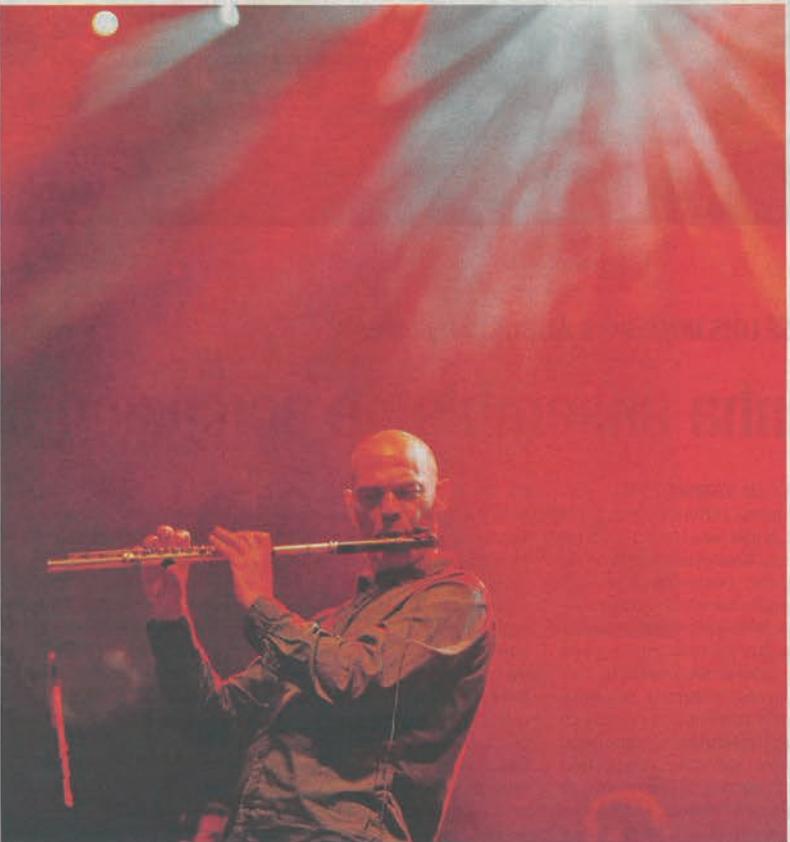
DOLORES VÁZQUEZ | Carballo busca converterse nun referente da música folk e xa ten pechado o cartel da segunda edición do Festfolk Costa da Morte, impulsado por La Voz e o Concello. Coma o ano pasado, a cita comezará coas actuacións de gaiteiros polas rúas de Carballo, ás que se espera que se sumen máis de 300. Despois terá lugar o concerto de Xabier Díaz & Adufeiras de Salitre, con *The Tambourine Man*, e Pepe Vaamonde Grupo, unha formación liderada polo compositor e gaiteiro Pepe Vaamonde (Mesía, 1971), con moita esixencia persoal en canto ao musical, sempre recoñecida por parte da crítica.

—¿Chegades con «Nas Pedras do Lar»?

—É o cuarto traballo da banda e conclúe o proxecto dos catro elementos. Para nós é o más maduro, traballamos mellor os temas cantados tradicionais, que son tres, e ata chegar a 14 temas son composicións propias, miñas, pero arranxadas por Pipo Alvariño. O concepto foi traballar sobre a música galega ou de raíz e fusionala con outros estilos musicais.

—¿Nótase realmente esa liña argumental?

—Digamos que é unha xustificación dende o punto de vista do artista, afinal que neste foi más pensado, porque se trataba do lume e apostamos

pola fusión. Séntese no disco que é música de raíz, aínda que sempre estás rozando outras fronteiras.

—Hai tres pezas cantadas, pero incorporadas a Xisco como integrante do grupo.

—Vén con nós sempre que pode, nos concertos canta un cuarto tema e participa tamén coas percusións noutras dous ou tres. Xa colaborara no terceiro disco, dámolle moita importancia á voz aínda que só sexa unha cuarta parte do que se escute nun concerto.

Refresca moito os directos, porque cunha cantada a xente vénse arriba.

—Tivestes más cambios.

—Si, no parón deste disco produciríronse más cambios na formación. A acordeonista é Miryam González, que coñecín traballando no Centro de Música Fingoi, e que vén ocupar o sitio de Nacho Tobiño; na percusión xa non está Andrés Vilán, senón Miguel Anxo López. Tamén é polo

que tardamos un pouco en sacar este disco, polos cambios, pola vida persoal, xa que Miryam e Pipo tiveron dous nenos, e levámolo con más calma. Por iso considero que é un disco más maduro e relaxado e, se cadra, más pensado.

—¿Vedes o rexurdir do folk?

—Notamos unha volta más á raíz, entendendo que sempre hai que volver ái, pero se cadra é por iso unha contradición sacar nós este disco. Isto segue sendo unha música minoritaria en canto á venda de discos e concertos que se fan. Se entras nas webs dos grupos galegos, se teñen dez concertos ao ano é un éxito e nós así o entendemos. Esta realidade é así e contrasta moiísimo co ánimo que hai na xente por aprender a tocar. Eu teño unha porrada de alumnos de gaita en Lugo, hai moita afección, pero despuntar e facer algo profesional vixeo complexo.

—¿Ides celebrar os 15 anos?

—Este ano non, pero se cadra si me apetecía coller as pezas dos catro discos e facer un recopilatorio, darlle unha volta con outros arranxos, pero non o pensei demasiado, aínda que sería como a maioría de idade.

—Seguides defendendo o disco como soporte.

—Como soporte para o directo, porque é o que nos gusta. De feito, gravamos o disco en PKO de Madrid, onde o irmán de Pipo é enxeñeiro de son, porque che permite tocar todos a vez. É gravar en directo, non fas máis de tres tomas, na primeira quentas, na terceira estás cansado e a segunda é a que vale. E tira millas, acabas de gravar en dous ou tres días. Nós pensamos o disco como o directo, non queremos duplicacións de cousas que despois non chegas a defender. O disco é unha ferramenta para sacar un proxecto adiante e que saian concertos.

OUTRAS CITAS

O mundo folk segue mirando un ano máis cara Galicia

D. V. | Galicia mantense no podio da música folk aínda que se perdesen citas importantes polo camiño. Ortigueira sempre está aí como referente do que se leva acadado neste campo, aínda que a día de hoxe as cifras que alcanzou sexan case imposibles de superar. Este ano a cita *folkie* por excelencia é do 14 o 17 de xullo e participan o grupo escocés Mànran e Milladoiro no fin de festa para poñer o broche a un festival polo que pasarán tamén Bój, Coanhadeira e Wooden Leg. The Peatbag Faeries e Alén de Arcos, entre outras formacións.

Xa en Compostela, o 24 de xullo celébrase o Festival Folk de Santiago, que organiza La Voz e que supón unha xornada enteira de actividades que remata cos concertos de Xosé Lois Romero & Alborria, Nova Galega de Danza, Andrés Penabad e Rioboo.

Para quen queira comenzar a reservar datas, outras das imprescindibles son o Festival de Pardiñas, o 6 e 7 de agosto. Abrirán esta 37.º edición os galegos Bloquinho de Xermolos, Banda Crebinsky, Anxo Lorenzo Band y Livialo de Marrao, xunto cos andaluces de Rarefolk, e pecharán as formacións galegas Duende circo, Xabier Díaz & Adufeiras de Salitre e Fanfarria Taquikardia xunto cos irlandeses de FullSet. Competindo en datas tamén está a Caramballeira de Zas, onde o 5 de agosto estarán O Ghusto do Boi, Banda Cresbinsky, Mago de Oz e Ruxe Ruxo e o día grande, o 6, a Orquestra Os Modernos, Cé Orquestra Pantasma, Pelepau, Luar na Lubre, Steve'n Seagulls, Skerryvore e Andrés Penabad.

O asalto o Castelo de Vimianzo (2/7), o Festival Folk Illa de San Simón (23/7), o Irmandiño de Moeche (19-20/8), a Noite Folk de Negreira (20/8), o Festival Folc de Vilarín en Hío (20/8) ou o Festival Folk de Guísamo (27/8) son tamén para ter en conta.

La Voz de Galicia

1

2

3

FESTIFOLK CARBALLO, CAPITAL DE LA MÚSICA TRADICIONAL

XABIER DÍAZ Y PEPE VAAMONDE ENCABEZAN EL CARTEL DEL FESTIVAL ORGANIZADO PARA EL 9 DE JULIO POR LA VOZ DE GALICIA Y EL CONCELLO A.P. CARBALLO

Hace un año, al término de la primera edición del Festifolk, el comenterio de los participantes había sido unánime: «Que este festival continúe por moitos años». Y su deseo está comenzando a convertirse en realidad puesto que Carballo volverá a convertirse en fechas próximas en capital de la música tradicional gallega y en punto de encuentro para músicos llegados de toda la comarca gracias a esta iniciativa. La Voz de

Galicia y el Concello de Carballo vuelven a impulsar con el patrocinio de Calvo una convocatoria que arrancó a lo grande y que aspira al difícil reto de superarse. El año pasado más de 250 gaiteiros desfilaron por las calles de la capital bergantiniana haciendo sonar el instrumento enseñña de la música popular gallega y en esta segunda edición esa cifra podría incrementar-

se hasta rondar los tres centenares. Entonces fueron Birimbao y Luar na Lubre, con Bieito Romero al frente, los invitados estelares de la cita, y este año la responsabilidad de actuar como cabeza de cartel y colofón de la jornada recaerá en otros dos destacados representantes de la música tradicional: Xabier Díaz y Pepe Vaamonde. El que fuera integrante de algunos de los pro-

yectos más exitosos y originales del nuevo folk gallego —Berrogüetto, Nova Galega de Danza, Acadacanto...— y el líder de la banda que lleva su nombre y ganador en varias ocasiones de los premios de gaita más importante pondrán el broche de oro a la jornada que se celebrará en Carballo el próximo 9 de julio.

Ese ligero cambio de fechas —la primera edición fue un 20 de junio— es una de las novedades de este segundo Festifolk, que también experimen-

tará algunos cambios en su desarrollo. Los gaiteiros volverán a recorrer las principales calles de Carballo haciendo sonar sus instrumentos, pero la elección de los temas será libre. La concentración será a las 20 horas, el desfile a las 20.30 y los conciertos de Xabier Díaz —primero— y Pepe Vaamonde —a continuación— sobre las 22. Lo que no cambiará es que una vez completado el recorrido todos interpretarán al unísono la *Marcha do Antigo Reino de Galicia*.

Premios Opinión

Catro discos con moito peso

Os traballos de Riobó, Pepe Vaamonde Grupo, Orquestra de jazz de Galicia e Xabier Díaz & Adufeiras de Salitre acaparan dez das doce candidaturas existentes nos galardóns

Óscar Losada | A Coruña | 28.02.2016 | 17:50

Esta décimo quinta edición dos galardóns vén marcada pola forte presencia nas candidaturas de catro traballos, que só deixan espazo entre os finalistas a dúas cancións doutras obras. Un deses temas é a Habaneira de Berlín, un tema composto por Alba María, unha cantante moza de vinte anos que debuta no eido discográfico con Aínda. O outro provén dun álbum de música infantil, xa o ano pasado Magín Blanco optara a dous galardóns cunha obra dirixida aos máis pequenos, o que significa que ese tipo de producións está logrando chamar a atención de toda a familia ou, cando menos, dos adultos que forman o xurado. Trátase da canción Libre para voar, composta polo brasileiro Sérgio Tannus, finalista noutra edición como artista, quen conta coa voz de Sonia Lebedynki, coa que está ultimando o lanzamento como solista da coruñesa para os vindeiros meses.

Completan o cuarteto de temas orixinais a composición Retello, realizada polo frautista Fernando Pérez para o disco da banda Riobó e Treboada, unha descarga contundente provocada polo maxín creativo do gaiteiro e frautista Pepe Vaamonde, quen é un dos elixidos para poder facerse co galardón como mellor artista do ano 2015. O músico é o líder dunha formación que leva o seu nome e que colocou o seu máis recente traballo, Nas Pedras do Lar, como finalista a mellor álbum. É o cuarto disco do conxunto, que xa lograra un PREMIOS OPINIÓN coa súa opera prima Aviuga, considerado o terceiro mellor traballo do ano no antigo formato dos galardóns.

A violinista Begoña Riobó aparece por segunda ocasión como finalista a artista do ano. O seu instrumento ten un protagonismo especial nunha banda á que deu nome e ademais das súas calidades técnicas evidentes é unha das persoas que mellor sabe transmitir dende un escenario. O grupo Riobó acadou o nomeamento de finalista a mellor disco con Quiral, que constitúe o seu segundo álbum. Os seus compoñentes están mergullados en moitos proxectos e iso fai difícil unha maior continuidade discográfica coa formación. O seu debut produciuse en 2011.

A presencia da Orquestra de Jazz de Galicia cun proxecto baseado estritamente en música tradicional galega marca un punto de inflexión na nosa música. Goste máis ou menos estamos diante dun traballo histórico que foi quen de unir dous mundos que non tiñan demasiada convivencia e fixérono con moita soltura. Pedro Lamas é o elo que une jazz e tradición galega e o seu colega imprescindible para elaborar unha obra ambiciosa, con máis de corenta músicos gravando no Auditorio de Galicia de Compostela, foi o saxofonista Roberto Somoza, dous homes que decidiron tirar cara adiante por moitas dificultades que acharon no camiño. O resultado de todo iso é Fame, unha obra que ocupa un lugar no cuarteto de posibles gañadores e a nivel particular o dúo responsable do proxecto xa fixo historia nos nosos premios, pois é a primeira vez que existe unha candidatura conxunta, posto que as circunstancias nos levaron a considerar que non tiña sentido que fosen por separado, dado que os arranxos dos temas veñen asinados polos dous e compartiron todo o proceso. Polo tanto, convértense na excepción dunha candidatura que seguirá a ter, malia outro caso semellante, como finalistas a catro persoas.

O cantante coruñés Xabier Díaz xuntou ás Adufeiras de Salitre para elaborar The Tambourine Man, unha chiscada a Dylan, un traballo que afonda con gusto na música tradicional do país e realiza un percorrido por temas que chamaron a atención do cantante, que con este álbum deu o seu terceiro paso como solista. Coa súa ópera prima xa lograra un PREMIO OPINIÓN e agora loitará por poder levar outro a casa, xa sexa como mellor disco ou artista.

Manuel María regresa ao Rosalía

O teatro de propiedade municipal acolle tras unha paréntese de catro anos o espectáculo anual de homenaxe ao poeta chairego

J. M. G. | A Coruña | 17.09.2015 | 10:39

O Teatro Rosalía volveu ser onte o escenario do espectáculo *Lúas de Outono*, despois dunha paréntese de catro anos na que a Fundación Manuel María non puido celebralo neste recinto pola negativa do anterior Goberno local. A homenaxe anual ao poeta da Terra Cha, que acadou xa a súa séptima edición, contou nesta ocasión coa participación do conxunto musical Pepe Vaamonde Grupo, que estreou dúas pezas baseadas en poemas de Manuel María, e ademais o seu novo disco Lume. Pola súa banda, os poetas Xulio López Valcarce, Marta Dacosta e Miguel Anxo Fernán Vello foron os encargados do recitado de textos durante o acto.

O regreso ao Rosalía era unha sentida aspiración da Fundación Manuel María, que, aínda que conseguira a autorización da Deputación para realizar o espectáculo no Teatro Colón, optou por razóns sentimentais a retornar ao escenario no que se realizaron as primeras edicións da homenaxe ao autor a quen se dedicará o vindeiro Día das Letras Galegas.

Pepe Vaamonde : 'Os gaiteiros estamos moi limitados polo repertorio'

"Traballei con Lis Latas nun proxecto artesanal para afinación e agora as gaitas xa poden soar afinadas a calquera temperatura"

29 abril 2009

É un dos grandes gaiteiros do país e decidiu plasmar as súas inquietudes más 'folkis' coa formación dunha banda na que exerce como solista e da que é o cerebro creador. Con 'Introterra' dan o seu terceiro paso no mundo discográfico, logo de 'Aviouga', gañador dun PREMIO OPINIÓN, e 'Onde nace o vento'. Para esta nova obra deberon exercer o papel de produtores para sacar o álbum ao mercado

ÓSCAR LOSADA | A CORUÑA Pepe Vaamonde Grupo vén de lanzar o seu terceiro disco. Co nome de Introterra, o conxunto presentou a semana pasada cun concerto en directo no Fórum Metropolitano as pezas incluídas no novo traballo.

-Como tantos outros colegas deberon recurrir a autoproducirse este disco.

-É algo que non nos preocupa. Realmente o disco é unha ferramenta que se emprega para poder realizar logo os concertos. No futuro non desbotamos realizar un máster ben feito e pasarlo a unha discográfica.

-Este xa é o seu terceiro traballo. Consideran que están nun momento importante para saber por onde irá o futuro da banda?

-Coa terceira obra o que pretendes é afianzarte, pero temos claro que non imos vivir profesionalmente da banda e a xente gánase a vida co ensin. Este é un proxecto para realizarse artisticamente. Fomos gravar a Madrid para ter unha calidade técnica máxima e aproveitando que o técnico é irmán do guitarrista. Quédanos consolidarnos fóra da nosa terra porque é en Galicia onde temos contratadas a meirande parte das actuacións. O espectáculo que levamos agora en directo está pensado para tocar en festivais de fóra.

-Nesta ocasión emprega moito máis a frauta que en anteriores obras. A que é debido?

-Coincide coa miña evolución e ultimamente dediqueime máis a este instrumento, que aporta unha sonoridade que está moi ben. Nótase máis traballo que noutrora neses temas de frauta.

-A personalidade da banda incide nas composicións propias, asinadas por vostede, mais sen esquecer nunca o pouso galego presente nas pezas tradicionais.

-Esa ligazón co folclore da terra está máis presente ca nunca nesta obra, daí o título escollido de Introterra, onde existen variacións de ritmos como muñeiras ou alalás. Pretendemos afondar máis na esencia e abrimos a porta ao contemporáneo nos arranxos deses temas. Logo pretendemos facer melodías que poidan soar na escota tanto de autor como tradicionais. Gústanos darlle unha volta máis á música de raíz.

-Volven introducir pezas cantadas. Unha está interpretada por cantareiras e dúas por Chisco, que é a voz do trío Lizgairo. Como valoraron que tamén fose o cantante dunha banda importante, malia vir de facer o seu debut o ano pasado?

-Pois a verdade é que o escoitei cantar cos Lizgairo e das opcións que tiñamos era a que máis nos convencía e a el gustoule moito a nosa proposta. Queremos levalo a todos os concertos que nos sexa posible. O público adoita reparar máis nos temas cantados e pode ser partície neles e nesta obra era evidente que tamén debiamos contar cunhas cantareiras como representantes da terra no apartado musical. Entre elas está María Vidal, que xa cantara en dous temas do noso anterior traballo. Nelas pezas realiza un traballo fundamental Pipo, o guitarrista da banda.

-É infrecuente escoitar instrumentos de metal no folk galego e introducen trompetas en Monte Pindo. Pensa que pode ser unha alternativa para o futuro?

-A colaboración pareceume fantástica e estou convencido que se vai repetir. Decidimos meter varias trompetas na peza e creo que lle aporta unha cor diferente e poderío ao tema. Empasta moi ben e sería interesante contar cunha sección de metais, pero nos directos resulta case inviable porque dispararía o prezo das actuacións.

-O tema Dúas olladas, só con piano e gaita, que podería funcionar como un bonus track por ser tan diferente

Pepe Vaamonde, no concerto ofrecido no Fórum Metropolitano. / aviouga

ao resto, pode interpretarse como unha reivindicación gaiteira?

-Existía a posibilidade de contar cun piano no estudo e non a desaproveitamos. Quería que o piano non fose un mero acompañante da gaita e que tivésemos un diálogo musical ao contar co mesmo peso. Indubidablemente que isto significa levar a gaita a outros planos, soando a xeito de sonata clásica.

-No aspecto compositivo as posibilidades para un músico son infinidas, pero no plano puramente da interpretación un gaiteiro do nivel de vostede ten realmente cousas que aprender?

-Na composición os límites están sempre no músico. En canto á interpretación creo que estamos limitados polo repertorio e no folclore xa está todo moi andado e non hai moito por onde ir. Ou compone algo más ou necesitanse instrumento que refresquen. Neste caso eu escollín o piano e o toque de música clásica. Hai outras vías por onde traballar e eu agora estou tamén bastante centrado na construcción de instrumentos.

-Traballou con Lis Latas para eliminar o problema da afinación nas gaitas.

-E agora a gaita pode estar afinada a calquera temperatura, eliminando así o verdadeiro gran problema para os gaiteiros. Agora podemos afinar con maior facilidade que outros instrumentos musicais. Dérronos o primeiro premio de Artesanía de Galicia precisamente por esa obra e creo que deixamos algo importante para a música traballando dende outro eido diferente, pero necesario.

-Ás veces dá a sensación de que o solista, que é vostede, está moi por riba da banda. Como xestionan o equilibrio musical necesario para tentar axustar ao máximo posible esta situación?

-Igual cando ti es o líder do proxecto é normal que tires más do carro e deas o callo en todo momento, pero as pezas arránxanse entre todos e os músicos están implicados no proxecto. As decisións son democráticas, aínda que se respecta a miña autoridade moral como solista e teño a última palabra.

-En que lles contribui gañar un PREMIO OPINIÓN?

-Foi co primeiro álbum e veu ben para reafirmarse no proxecto. Sirve para que soes un pouco más, pero non axuda a vender discos.

La Voz de Galicia

07 de julio del 2007

CULTURA Y TV

Vibrante directo del folk universal

Pepe Vaamonde Grupo, Eric Rigler y Flook desataron la euforia de una multitud en Ortigueira. Cinco mil personas bailaron hasta la madrugada el segundo día en el Festival Celta

la voz | ortigueira

Ortigueira no defraudó en la segunda noche del festival. Un auditorio multitudinario vibró desde primera hora de la noche del viernes con una fusión mágica del folk más universal. Pepe Vaamonde Grupo, Eric Rigler y Flook desataron la euforia de miles de folkies en un concierto dinámico, de gran calidad desde el punto de vista instrumental, y en sintonía con un público entregado. Los clásicos abrieron la actuación. La Escola de Gaitas de Ortigueira puso el listón muy alto. La euforia, las ganas de bailar, las palmas y los gritos fueron a más con Pepe Vaamonde Grupo. Una banda en auge que se estrenó en el festival. «Estuvimos muchas veces aquí, durmiendo en la zona de acampada», explicó Nacho Tobío nada más empezar el concierto. El líder de la agrupación, Pepe Vaamonde, demostró ser un virtuoso de la gaita. Para cuando salió Eric Rigler, pasada la medianoche, el público folkie ya estaba rendido a sus pies. El resultado: una hora de música en directo capaz de provocar el movimiento acompañado de miles de cuerpos. El grupo más esperado, Flook, apareció ya de madrugada. Ed Boyd, el guitarrista de la banda, fue el encargado de introducir unos temas cargados de emoción y con grandes dosis de ritmo. El directo es lo suyo.

LA VOZ DE GALICIA, S.A. se reserva todos los derechos como autor colectivo de este periódico y, al amparo del art. 32.1 de la Ley de Propiedad Intelectual, expresamente se opone a la consideración como citas de las reproducciones periódicas efectuadas en forma de reseñas o revista de prensa. Sin la previa autorización por escrito de la sociedad editora, esta publicación no puede ser, ni en todo ni en parte, reproducida, distribuida, comunicada públicamente, registrada o transmitida por un sistema de recuperación de información, ni tratada o explotada por ningún medio o sistema, sea mecánico, fotoquímico, electrónico, magnético, electro óptico, de fotocopia o cualquier otro en general. M de A Coruña en el Tomo 2.438 del Archivo, Sección General, al folio 92, hoja C-2141.CIF: A 15000649

PONTEVEDRA

Pepe Vaamonde adelanta «Onde nace o vento» en el parque Eguren

la voz | marín

?I quinteto de música folk Pepe Vaamonde Grupo actuará mañana, a las 23.30 horas, en el parque Ángel Eguren de Marín. En esta representación darán un adelanto de su nuevo trabajo discográfico *Onde nace o vento*, que está previsto que salga a la venta el próximo octubre.

Esta agrupación folk participó recientemente en el 35 Festival Intercéltico de Lorient (Bretaña francesa), compartiendo cartel con el gaiteiro Carlos Núñez.

Forman parte de este quinteto: Pepe Vaamonde (gaitas y flautas), Nacho Tobío (acordeón), Pipo Alvariño (guitarras), Xesús Vidal (bajo) y Andrés Vilán (percusionista). El espectáculo de mañana en Marín es gratuito y de acceso libre.

Los once temas que componen *Onde nace o vento*, tienen al viento como elemento vertebrador. El primer trabajo de este grupo fue *Aviouga*, donde el agua era el motivo central.

LA VOZ DE GALICIA,S.A. se reserva todos los derechos como autor colectivo de este periódico y, al amparo del art. 32.1 de la Ley de Propiedad Intelectual, expresamente se opone a la consideración como citas de las reproducciones periódicas efectuadas en forma de reseñas o revista de prensa. Sin la previa autorización por escrito de la sociedad editora, esta publicación no puede ser, ni en todo ni en parte, reproducida, distribuida, comunicada públicamente, registrada o transmitida por un sistema de recuperación de información, ni tratada o explotada por ningún medio o sistema, sea mecánico, fotoquímico, electrónico, magnético, electro óptico, de fotocopia o cualquier otro en general. M de A Coruña en el Tomo 2.438 del Archivo, Sección General, al folio 92, hoja C-2141.CIF: A 15000649

© Copyright LA VOZ DE GALICIA S.A. Polígono de Sabón, Arteixo, A CORUÑA (España) RM de A Coruña: tomo 2413, folio 84, hoja C-12502. CIF: B-15.482.177

SANTIAGO

Aviouga

O FIADEIRO | O |

X. AMANCIO LIÑARES GIRAUT

AVIOUGA É o nome dun río e dun val, nos lindeiros de Asturias e Galicia. Un regacho próximo a Ibias que vai desaugar no Navia. E Aviouga chámase o traballo discográfico de Pepe Vaamonde Grupo, que foi presentado, gratamente acollido pola crítica e mesmo galardoado no 2003. Houbo quen escribiu que Aviouga naceu do namoro entre a auga e o pentagrama, que os seus temas musicais convidan a unha relación acuosa, ó mergullo no son e na auga. As doce fermosas pezas do cedé foron editadas en Barcelona por Dismedi, e nelas mestúranse os sons de Xesús Vidal, Pepe Vaamonde, Nacho Tobío, Pipo Alvariño e Andrés Vilán. Todos músicos mozos e bos, que acadan unha harmónica explosión de folk cos seus baixos, gaitas, frautas, acordeón, guitarras, piano, percusión... A banda abre o repertorio con *San Froilán*, preludio dun conxunto melódico con atractivo dabondo. Para escoritarmos completo.

Pepe Vaamonde pasou das artes do gaiteiro solista a artellar este grupo ben ensamblado. E aquí toca o pontevedrés Modesto ou Pipo Alvariño, compañeiro profesor de Música no IES Terra do Xallas, onde tamén, como actividade paraescolar, lles aprende a tocar instrumentos ós alumnos de Santa Comba.

LA VOZ DE GALICIA,S.A. se reserva todos los derechos como autor colectivo de este periódico y, al amparo del art. 32.1 de la Ley de Propiedad Intelectual, expresamente se opone a la consideración como citas de las reproducciones periódicas efectuadas en forma de reseñas o revista de prensa. Sin la previa autorización por escrito de la sociedad editora, esta publicación no puede ser, ni en todo ni en parte, reproducida, distribuida, comunicada públicamente, registrada o transmitida por un sistema de recuperación de información, ni tratada o explotada por ningún medio o sistema, sea mecánico, fotoquímico, electrónico, magnético, electro óptico, de fotocopia o cualquier otro en general. M de A Coruña en el Tomo 2.438 del Archivo, Sección General, al folio 92, hoja C-2141.CIF: A 15000649

© Copyright LA VOZ DE GALICIA S.A. Polígono de Sabón, Arteixo, A CORUÑA (España) RM de A Coruña: tomo 2413, folio 84, hoja C-12502. CIF: B-15.482.177

PEPE VAAMONDE

GRUPO

aviouga.sl@gmail.com

+34 667 292 280

+34 629 830 221